

Таким чином, створення ефективної системи державного управління можливе при умові удосконалення підходів до формування професійної державної служби і нового типу державного службовця. В цьому контексті важливим фактором удосконалення системи державного управління взагалі й державної служби зокрема є формування та розвиток культури праці державних службовців як суттєвого компонента їхньої професійної діяльності.

Література:

1. Про державну службу: Закон України № 889-VIII від 10.12.2015 р. : Відомості Верховної Ради (ВВР), 2016, № 4, ст.43.

2. Сидоренко Н. С. Компетентісний підхід до професійної культури державних службовців / Н. С. Сидоренко // Держава та регіони : наук.-виробн. журнал. – Сер.: Держ. упр. – 2010. – № 1. – С. 110-114.

Валентин СОЛОП

слухач магістратури за спеціальністю
«Державна служба»

(науковий керівник: д.е.н., проф., професор кафедри менеджменту
та публічного управління Желюк Т.Л.)

ТРАНСФОРМАЦІЙНІ ПРОЦЕСИ В СФЕРІ КОМУНАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ

Вивчення механізмів трансформації комунальної власності дозволяє зробити наступні висновки: формування комунальної власності представляє собою процес стратегічного планування дій і рішень органів місцевого самоуправління; одним з перших і основних кроків при плануванні є вибір основної загальної мети; для удосконалення системи управління комунальною власністю основним завданням повинно б бути підвищення якості життя комунального утворення [1]; досягнення стратегічної мети безпосередньо пов'язане з цілями різного характеру і рівня, які в управлінні об'єктом виступають як системоутворюючий чинник і у відповідності з яким визначаються критерії ефективності будь-якої системи.

При формуванні і функціонуванні системи управління комунальною власністю необхідно постійно враховувати і аналізувати сукупність її внутрішніх і зовнішніх чинників, які діють одночасно і різно-направлено. Внутрішні є визначальними. В той же час зовнішні чинники в останній час набирають все більшого значення. Підвищення потенціалу удосконалення механізмів трансформації комунальної власності повинно

здійснюватися за рахунок використання можливостей видової різноманітності. Значення різних видів механізмів трансформації власності, їх позитивів і недоліків дозволяє вибірково розробляти і здійснювати заходи по удосконаленню механізмів трансформації комунальної власності з урахуванням специфіки, дає можливість синтезувати і комплектувати утворюючі елементи в систему механізмів.

Основними рушійними силами розвитку механізмів трансформації комунальної власності на нинішній день виступають наступні:

– природні можливості зростання, саморозвитку, адже даний механізм поки що тільки формується і приходить стадію становлення, апробації, пошуку діючих важелів;

– специфіка діяльності в сфері комунального господарства вимагає створення багатопланових і різноманітних механізмів трансформації комунальної власності;

– змінюючи умови функціонування; стан внутрі комунальних і зовнішніх умов (соціально-політичних, економічних, фінансових, правових) на стільки динамічні, що стає необхідністю регулярне, систематичне оновлення окремих елементів механізмів трансформації власності;

– досягнення зарубіжного і вітчизняного досвіду; пошук і впровадження в різних сферах діяльності нових інструментів управління комунальною власністю, які доказали свою корисність та ефективність в міжнародній практиці.

Сучасний механізм трансформації комунальної власності повинен максимально бути зорієнтований на забезпечення місцевого соціально-економічного розвитку. Для цього необхідно, щоб у блоці стратегічного удосконалення механізмів трансформації комунальної власності були сконцентровані ресурси і зусилля на досягнення цілей.

Комунальна власність повинна працювати, задовольняти інтереси територіальної громади і приносити доход. Для цього необхідно оновити методи, форми й механізми управління комунальним майном. Основна стратегія такого оновлення – максимально прозоре управління майном територіальної громади, що відповідає основоположним принципам ринку й дозволяє залучати в економіку інвесторів. Вони повинні бути впевнені, що конкурси, аукціони з продажу комунального майна, передавання пакетів акцій територіальних громад в управління, проводяться чесно й відкрито.

Література:

1. Європейська хартія про місцеве самоврядування // Віче. – 1993.

- №7. – С.33-39.

2. Європейська Хартія місцевого самоврядування: муніципальні фінанси в країнах-членах Ради Європи. — К.: АМУ, 2000. — 64 с.

Руслан СТЕЧИШИН

слухач магістратури за спеціальністю
«Адміністративний менеджмент»

(науковий керівник: к.е.н., доц., доцент кафедри менеджменту
та публічного управління Дудкіна О. П.)

ПРОБЛЕМАТИКА МАТЕРІАЛЬНО-ТЕХНОЛОГІЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПІДРЯДНОЇ БУДІВЕЛЬНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ

Високий рівень організації робіт у всіх службах матеріально-технічного забезпечення є важливою передумовою підвищення ефективності і якості здійснення всього будівельного процесу. Відтак, дослідження питань такого роду питань є доречними та актуальними.

Матеріально-технологічну підсистему організації доцільно поділити на матеріально-технічну, інформаційно-комунікативну та організаційно-управлінську підсистеми. Складовими матеріально-технічної підсистеми вважаємо: основні фонди ; малоцінні швидкозношувані предмети; водо-, тепло- та енергозабезпечення; обладнання для здійснення технологічних процесів. Матеріальний потік у будівництві, починаючись за її межами, завершується моментом використання матеріальних ресурсів у процесі створення (оновлення, ремонту) основних фондів. Інформаційно-комунікативна підсистема повинна включати комунікаційні мережі; інформаційні технології (технології обробки, передачі та зберігання інформації, програмне забезпечення). Управлінська інформація та комунікації, що виникають під час її надходження, обробки та зберігання є основою даної системи. Організаційно-управлінська підсистема, використовуючи певні управлінські важелі, справляє безпосередній вплив на матеріально-технічну та інформаційно-комунікативну підсистеми. Така складова матеріально-технологічної підсистеми включає: організаційне, комунікативне та нормативно-правове забезпечення процесу управління матеріально-технічною та інформаційно-комунікативною підсистемами організації.

Однією з головних функцій матеріально-технічного постачання є своєчасність і комплекtnість забезпечення виробництва всіма необхідними йому засобами. Не менш важливою функцією є постачання

матеріалів потрібної якості, оскільки від цього залежить якість готової продукції, її ціна та конкурентоспроможність.

Вважаємо, що поліпшення постачання будівельних організацій повинно бути здійснене за такими основними напрямками [2]:

- по-перше, шляхом удосконалення роботи організацій матеріально-технічного постачання, розвитку і зміцнення господарського розрахунку;
- по-друге, шляхом зміцнення технічної бази постачання (складського господарства та його технічної оснащеності);
- по-третє, шляхом розширення і зміцнення зв'язків постачальницько-збутових організацій з підприємствами – постачальниками продукції різних форм власності (заводами, концернами, акціонерними товариствами, кооперативами і т.п.). Неминучий вихід будівельних організацій на товарні та інвестиційні біржі.

Важливою складовою пошуку ефективних рішень у галузі матеріально-технічного забезпечення є прийняття раціональних логістичних рішень.

Варто зазначити, що логістична діяльність базується на трьох основах: техніка як сукупність усіх технічних засобів та обладнання, що супроводжують матеріальні ресурси; інформація як сукупність усієї статичної та динамічної інформації про рух матеріальних та нематеріальних потоків у системах; економіка підприємства [1].

Принципи логістичного підходу вимагають об'єднання і взаємозв'язку матеріально-технічного забезпечення, виробництва, транспорту, збуту і передачі інформації про пересування товарно-матеріальних цінностей у єдину систему, що повинно підвищити ефективність роботи у кожній із цих сфер і міжгалузеву ефективність.

Аналізуючи управління системою МТЗ будівельних організацій, вважаємо, що підвищення ефективності роботи цієї системи забезпечить виключення дублювання операцій та непродуктивних витрат часу і ресурсів. Адже через впровадження організаційних змін, необхідних для реалізації наскрізного управління матеріальними потоками на підставі концепції зниження загальних витрат є можливість досягнення бажаного результату [1].

Отже, слід вдатись до логістичного підходу в управлінні МТЗ з метою налагодження тісних відносин між постачальниками та споживачами, розвитку сильних корпоративних зв'язків, орієнтуючись на стратегічні потреби як самого підприємства так і його ділових партнерів. Саме тому система МТЗ потребує інтегрованого логістичного управління, яке полягає не лише в пристосуванні будівельної організації до вимог